

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

8/2015

Płock – dnia 10 marca 2015 r.

25

OŚWIADCZENIE KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

Na posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach od 4 do 6 marca 2015 roku zaplanowano debatę i głosowanie nad ratyfikacją Konwencji Rady Europy CAHVIO. W związku z tym Konferencja Episkopatu Polski przypomina swoje stanowisko w tej sprawie.

Przemoc stosowana wobec kogokolwiek jest sprzeczna z zasadami wiary chrześcijańskiej i jako taka powinna być eliminowana z relacji międzyludzkich. Biskupi podkreślają, że Konwencja błędnie wiąże zjawisko przemocy z tradycją, kulturą, religią i rodziną, nie zaś z błędami czy słabościami konkretnych ludzi.

CAHVIO ogranicza też suwerenne kompetencje Polski w sprawach etyki i ochrony rodziny przez nadanie uprawnień kontrolnych komitetowi tzw. ekspertów (GREVIO), pozbawionemu jakiegokolwiek legitymacji demokratycznej. Komitet ten będzie określał, jakie standardy w polityce prawnej, edukacyjnej i wychowawczej ma realizować Polska oraz będzie rozliczać nasz kraj z realizacji tychże.

Konferencja Episkopatu Polski, poprzez Radę ds. Rodziny, podkreśliła już uprzednio, że CAHVIO nie zmierza do budowania pozytywnych relacji pomiędzy ludźmi, ale służy projektowi przebudowy społeczeństwa na bazie ideologicznej i z tego powodu nie może być zaakceptowana.

Biskupi wyrażają uznanie dla działań wielu osób i organizacji pozarządowych, w tym szczególnie dla ruchów prorodzinnych, które ukazywały zagrożenia wynikające z ratyfikacji Konwencji, a od wielu lat działają na rzecz dobra rodzin.

Episkopat Polski ma nadzieję, że dla senatorów Rzeczypospolitej Polskiej sprawą zasadniczą jest dobro małżeństwa, rodziny i przyszłość demograficzna Polski oraz że uznają oni, iż zapisy Konwencji CAHVIO nie wnoszą żadnych nowych rozwiązań prawnych przeciwdziałających przemocy, wobec czego wprowadzanie Konwencji w Polsce jest bezzasadne.

Warszawa, 3 marca 2015 r.

*Bp Artur Miziński
Sekretarz Generalny
Episkopatu Polski*

26

GŁOS PREZYDIUM KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W KONTEKŚCIE PRZYGOTOWYWANEJ USTAWY O LECZENIU NIEPŁODNOŚCI

Kościół jest świadomy, że niepłodność stała się w Polsce chorobą cywilizacyjną. Wyraża szczere współczucie parom dotkniętym tym cierpieniem i pragnie im towarzyszyć. Uważamy za konieczne stworzenie narodowego programu prawdziwego leczenia niepłodności. Współczesna medycyna wskazuje bowiem jasno, że usunięcie medycznych lub psychologicznych przyczyn niepłodności daje znacznie większe szanse na urodzenie zdrowego dziecka niż procedury sztucznie wspomaganego rozrodu, które nie leczą niepłodności.

Rozumiemy potrzebę ustawowego uregulowania kwestii zapłodnienia pozaustrojowego, gdyż obecny brak jakichkolwiek rozwiązań pozwala na całkiem dowolne postępowanie z ludzkim materiałem genetycznym i powoływanymi do życia embrionami. Z moralnego punktu widzenia dopuszczenie sztucznego zapłodnienia nie może być zaakceptowane, czyni bowiem człowieka produktem działania

ludzkiego, poddanego racjonalności technicznej, a nie etycznej. Podobnie, nie każda regulacja może być zaakceptowana w perspektywie unormowań Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przewiduje ona konieczność traktowania ludzkiego embrionu jako człowieka, z wrodzoną godnością, jako podmiotu, a nie przedmiotu czy zlepkę komórek.

Z tego powodu embrion ludzki musi być traktowany w równie podmiotowy sposób, jak każdy z nas. Nie może być sprowadzony do rodzaju tkanki i traktowany jako materiał genetyczny o zdolności do dalszego rozwoju ani jako projekt człowieka. Niedopuszczalne jest również poddawanie go procedurze selekcji, mrożeniu, modyfikacji. Nie wolno uczynić go przedmiotem eksperymentu. Nie można zaakceptować tworzenia embrionów na przyszłość, do ewentualnego wykorzystania w razie potrzeby. Należy zaznaczyć, że wszelkie manipulacje i przechowywanie embrionów zmniejsza ich potencjał do dalszego rozwoju i zwiększa ryzyko ich obumarcia. Warto przestrzec, że współczesne badania naukowe – wbrew temu, co twierdzą specjaliści związani z funkcjonowaniem klinik *in vitro* – wskazują na nieuniknione negatywne skutki medyczne dla dzieci, których konsekwencje indywidualne oraz populacyjne są poważne i nie do końca przewidywalne.

Pamiętajmy o tym, że w encyklice *Evangelium vitae* Jan Paweł II przypominał, że „skoro tylko komórka jajowa ulega zapłodnieniu, rozpoczyna się życie, które nie należy już ani do ojca, ani do matki, ale do nowej istoty ludzkiej, która rozwija się samoistnie” (EV 60). Z tego powodu ustawa powinna zawierać szczególne rozwiązania nakierowane na dobro dziecka. Musi gwarantować mu pozostawanie pod pieczę rodziców, prawo do poznania prawdy o pochodzeniu biologicznym, a także prawo do poczęcia w sposób naturalny. Dlatego za swój obowiązek uważamy przypomnienie, że przygotowywana przez rząd ustawa o tak zwanym leczeniu niepłodności – która niebawem trafi do Parlamentu – powinna wspomagać przede wszystkim rozwój klinik gwarantujących leczenie niepłodności, a nie koncentrować się na opcji sztucznie wspomaganey prokreacji. Podobnie, musi zawierać ograniczenie, które zagwarantuje, by dzieci – dla ich dobra – nie były powoływane w procedurze *in vitro* poza relacją małżeńską, w parach nieformalnych.

Z perspektywy dobra dziecka należy również rozpatrywać ewentualne zezwolenia na oddawanie innym parom embrionów powołanych do życia przez jego rodziców genetycznych czy na korzystanie z nasienia innego mężczyzny niż mąż. Rodzi to ogromne problemy związane z tym, na kim ciążyć będą obowiązki rodzicielskie, w którym momencie będą przechodzić na inne osoby i w jakim zakresie; w końcu z tym, jakie obowiązki moralne spoczywać będą na osobach w różny sposób zaangażowanych w powołanie do życia, przyjęcie do urodzenia i wychowanie dziecka. Dopuszczenie takich możliwości jest systemowym brakiem troski o dziecko i lekceważeniem jego potrzeb.

Na koniec chcemy wyraźnie podkreślić, iż mimo krytycznego stosunku do procedury *in vitro*, między innymi ze względu na traktowanie w niej dzieci jako przedmiotów ludzkiego działania, stanowczo podkreślamy, że dzieci powołane w ten sposób do życia należy przyjąć z miłością i szacunkiem, na który zasługują tak samo jak dzieci poczęte naturalnie. Kościół nie stoi na drodze do szczęścia bezdzietnych małżeństw, rozumie ich pragnienie posiadania własnego genetycznie dziecka, przeżywania ciąży i porodu. Pragniemy jednak zachęcać do realizowania go w oparciu o hierarchię wartości, której fundamentem jest niezbywalna godność osoby ludzkiej od pierwszego momentu jej istnienia. Ośmielamy się zwracać uwagę, że ze względu na dobro dzieci należy przede wszystkim poszukiwać naturalnego sposobu ich poczęcia, adopcji samotnego dziecka czy aktywności na rzecz dzieci potrzebujących opieki.

Warszawa, 4 marca 2015 r.

Abp Stanisław Gądecki
Metropolita Poznański Przewodniczący KEP

Abp Marek Jędraszewski
Metropolita Łódzki

Zastępca Przewodniczącego KEP
Bp Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny KEP

INFORMACJE SEKRETARIATU KONFERENCJI EPISKOPATU
POLSKI DOTYCZĄCE KWESTII MAŁŻEŃSKICH

Informacje Sekretariatu KEP o zmianie przepisów dotyczących zawierania małżeństw wyznaniowych ze skutkami cywilnymi (tzw. małżeństwa konkordatowe)

1. Z dniem 1 marca 2015 roku wchodzi w życie nowe przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. „Prawo o aktach stanu cywilnego” (pasc), nowelizacja ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. „Kodeks rodzinny i opiekuńczy” (kro) oraz związane z nimi przepisy wykonawcze, w tym rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie wzorów dokumentów wydawanych z zakresu rejestracji stanu cywilnego (rozp) oraz Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie ogłoszenia wykazu stanowisk, których zajmowanie upoważnia do przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński oraz sporządzania zaświadczeń stanowiących podstawę sporządzania aktu małżeństwa zawartego w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (obw).

2. Zgodnie z nowymi przepisami, zaświadczenie stwierdzające brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa wydawane przez kierownika urzędu stanu cywilnego narzeczeni będą mogli uzyskać w dowolnym urzędzie w Polsce, niezależnie od zameldowania (art. 15 ust. 2 kro), nie będą musieli również w celu uzyskania tego zaświadczenia przedkładać odpisu aktu urodzenia (art. 76 ust. 1 pasc).

3. Powyższe zaświadczenie z dniem 1 marca 2015 r. będzie ważne sześć miesięcy, a nie tak jak dotychczas trzy miesiące (art. 4¹ ust. 2 kro).

4. Zmienia się także formularz powyższego zaświadczenia, a także zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 2015 r. (ukazało się w Dzienniku Ustaw RP 9 lutego 2015 r., poz. 194) przewiduje, że te dwa zaświadczenia będą na oddzielnych kartach papieru. Kierownik USC wydaje „swoje” zaświadczenie, które jest dwustronicowe, natomiast duchowny będzie wydawał „swoje” zaświadczenie na odrębnym formularzu.

Niestety, ani ustawa ani rozporządzenie nie precyzują, ile egzemplarzy zaświadczenia ma wydać kierownik USC, ani czy kierownik USC będzie dołączał czyste formularze zaświadczeń, które mają sporządzić duchowni, czy też duchowni w te formularze mają się zaopatrzyć we własnym zakresie. Wzory obu dokumentów dołączone do rozporządzenia (załączniki nr 26 i 27) zawierają także błędy i sformułowania niejasne, o których sprostowanie, wyjaśnienie lub interpretację zawnioskował do Ministra Spraw Wewnętrznych Sekretarz Generalny Konferencji Episkopatu Polski. Niestety, do chwili obecnej Ministerstwo nie opublikowało żadnych wyjaśnień. Wydaje się, że kierownicy USC, korzystając z dobrych dotychczasowych doświadczeń, będą wydawali w 3 egzemplarzach zarówno zaświadczenia stwierdzające brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa, jak i czyste druki zaświadczeń stwierdzających, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego. W przypadku, gdyby kierownik USC nie dołączył czystych formularzy zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego, duchowny ma obowiązek sam zaopatrzyć się w taki formularz w urzędzie stanu cywilnego.

5. Tak jak dotychczas, na duchownym ciąży obowiązek doręczenia zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego wraz z zaświadczeniem stwierdzającym brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa do USC właściwego ze względu na miejsce zawarcia małżeństwa w terminie 5 dni, odliczając dni uznane ustawowo za wolne od pracy (art. 8 ust. 3 kro), czyli najczęściej będzie tak, że w przypadku małżeństwa zawartego w sobotę ostatnim dniem terminu doręczenia będzie piątek następnego tygodnia, gdyż nie liczy się sobota (dzień zawarcia małżeństwa) i niedziela (dzień ustawowo wolny od pracy). Nadanie jako przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) jest równoznaczne z przekazaniem do urzędu stanu cywilnego.

6. Zaświadczenie podpisują czytelnie: oboje nupturieni, dwóch pełnoletnich świadków, duchowny, przed którym zostało zawarte małżeństwo oraz duchowny uprawniony do sporządzania zaświadczeń.

7. Na formularzu tego zaświadczenia nie przewidziano miejsca na pieczęć parafii. Nie jest jasne, czy to jest celowe czy przypadkowe pominięcie.

8. Nowe przepisy nie nakładają na duchownych obowiązku przekazywania małżonkom po ślubie egzemplarza zaświadczenia o zawarciu małżeństwa, ale tę praktykę można stosować.

9. Chociaż nowe przepisy także nie przewidują egzemplarza zaświadczeń dla parafii, należy ich kopie zachować w dokumentacji parafialnej.

10. W Monitorze Polskim RP z dnia 26 lutego 2015 r. ukazało się także nowe Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lutego 2015 r. (poz. 230) w sprawie ogłoszenia wykazu stanowisk, których zajmowanie upoważnia do przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński oraz sporządzania zaświadczeń stanowiących podstawę sporządzania aktu małżeństwa zawartego w sposób określony w art. 1 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Zasadniczo nie wnosi ono nic nowego w przedmiotowej kwestii, ale doprecyzowuje, zgodnie z przepisami prawa kanonicznego, terminologię dotyczącą nazw stanowisk, których pełnienie daje prawo do przyjęcia oświadczeń i sporządzenia i podpisania zaświadczenia. Terminologię tę należy stosować przy sporządzaniu zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego.

Zawiera ono następujące wykazy w odniesieniu do Kościoła Katolickiego:

a) stanowiska, których zajmowanie upoważnia do przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński: ordynariusz miejsca (biskup diecezjalny, administrator apostolski, administrator diecezji, wikariusz generalny, wikariusz biskupi), biskup polowy, proboszcz, administrator parafii, duchowny odpowiednio delegowany; (w kategorii: „duchowny odpowiednio delegowany” mieści się wikariusz parafialny, który jest delegowany zazwyczaj na sposób ogólny do asystowania przy zawieraniu małżeństwa, a także każdy inny biskup, prezbiter i diakon, który otrzymał delegację ogólną bądź szczególną do asystowania, stąd też w tym przypadku w odpowiednim miejscu zaświadczenia należy wpisać po imieniu lub imionach i nazwisku duchownego sformułowanie „duchowny delegowany”, z pominięciem wszystkich tytułów, godności i stanowisk duchownego asystującego na podstawie delegacji)

b) stanowiska, których zajmowanie upoważnia do sporządzania zaświadczeń stanowiących podstawę do sporządzania aktu małżeństwa: ordynariusz miejsca (biskup diecezjalny, administrator apostolski, administrator diecezji, wikariusz generalny, wikariusz biskupi], biskup polowy, proboszcz, administrator parafii, wikariusz lub inny duchowny odpowiednio delegowany w zastępstwie proboszcza.

Dokument ten wraz załącznikami: wzór zaświadczenia stwierdzającego, że oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński zostały złożone w obecności duchownego oraz przykładowy sposób wypełnienia tegoż zaświadczenia można znaleźć na stronie internetowej diecezji w zakładce DLA KSIĘŻY – MATERIAŁY DO POBRANIA.

28

INFORMACJE POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ W ANGLII I WALII O DOKUMENTACJI SPRAW MAŁŻEŃSKICH

1. Kompetencja co do przygotowania dokumentacji małżeńskiej

Gdy przynajmniej jedno z narzeczonych należy do Lokalnej Polskiej Misji Katolickiej w Anglii i Walii przygotowanie do małżeństwa łącznie ze spisaniem Protokołu Kanonicznego Badania Narzeczonych powinno odbyć się w Lokalnej Polskiej Misji Katolickiej. Dokumentacja jest wtedy przesyłana do Biura Centralnego Polskiej Misji Katolickiej gdzie dokumenty są sprawdzane, odpowiednie pozwolenia i dyspensy wydane przez Wikariusza dla Polaków w Anglii i Walii, łącznie z uznaniem stanu wolnego narzeczonych. Dokumenty przesyłane są do odpowiedniej Kurii, która przesyła je do parafii ślubu po udzieleniu *NIHIL OBSTAT*.

Niestety Księża Proboszczowie zmuszają narzeczonych do spisywania Protokołów Kanonicznego Badania Narzeczonych w Polsce mimo, iż narzeczeni mieszkają w Anglii od wielu lat, z całkowitym pominięciem polskiej parafii w Anglii do której narzeczeni należą lub żądając od polskich księży pracujących w PMK wystawienia licencji, której księża nie mogą udzielić.

Czasem stawiane są wymagania, by dokumentację małżeńską przesyłać bezpośrednio do parafii ślubu z pominięciem Kurii, gdyż jest to zdaniem Księży ‘strata czasu.’

W tym roku spotkaliśmy się z przypadkami w których Księża Proboszczowie przygotowywali sami dokumentację małżeńską związków mieszanych a nawet *Disparitas Cultus* bez odwoływania się do Kurii i błogosławili związki małżeńskie bez pozwolenia na małżeństwo mieszane czy dyspensy od różnicy religii.

Mieliśmy do czynienia nawet z przypadkami w których Księża Proboszczowie w Polsce błogosławili małżeństwa pomimo, iż nieochrzczona strona była po ślubie cywilnym i rozwodzie.

Były przypadki gdy Księża Proboszczowie zapewniali narzeczonych z których jedna strona była nieochrzczona i po związku cywilnym, iż nie ma żadnych przeszkód do zawarcia małżeństwa sakramentalnego, na rok przed ślubem. Dopiero, gdy Ksiądz Proboszcz żądał przywiezienia Licencji od Księdza z Anglii na krótko przed ślubem, sprawa wyszła na jaw i ślub musiał być odwołany.

2. Zapowiedzi

Księża Proboszczowie parafii ślubu w Polsce często żądają, by wygłosić zapowiedzi w Anglii. Oczekują także, iż dokumenty małżeńskie danej pary narzeczonych dotrą do parafii ślubu w terminie pozwalającym na wygłoszenie trzech zapowiedzi.

Konferencja Episkopatu Anglii i Walii zniosła zapowiedzi wiele lat temu wychodząc z założenia, iż w dzisiejszych czasach nie ma to żadnego sensu. Zapowiedzi zostały zastąpione specjalną przysięgą, tak zwanym *Statutory Declaration*, składanym przed *Commissioner for Oath* przez wszystkich narzeczonych.

3. Rejestracja (umiejscowienie) cywilnego kontraktu zawartego w Wielkiej Brytanii w prawie polskim

Coraz częściej narzeczeni mieszkający w Wielkiej Brytanii zawierają tu śluby cywilne lecz pragną zawrzeć związek sakramentalny w Polsce. Dotyczy to przede wszystkim parafii w których jedna ze stron nie jest Polką/Polakiem, ze względów praktycznych i łatwych, w porównaniu z wymogami polskimi, procedur obowiązujących w Wielkiej Brytanii. Zauważamy jednak także wzrost ślubów cywilnych zawieranych w Wielkiej Brytanii przez narzeczonych Polaków tutaj mieszkających.

W ubiegłym roku mieliśmy do czynienia z wypadkami gdy osoby, które usiłowały zataić kontrakt cywilny zawarty poza Polską wychodząc z założenia, że skoro nie został on zarejestrowany w Polsce i w prawie polskim uchodzą za kawalera/pannę mogą zawrzeć nowy związek małżeński nie mając rozwodu. Prawda wyszła przy składaniu *Statutory Declaration*.

Nigdy nie uniknie się prób oszustw. Może jednak dobrze by było wprowadzić obowiązek rejestracji kontraktów cywilnych zawartych poza Polską w prawie polskim przed ślubem kościelnym lub przynajmniej rozpoczęcia procedur rejestracji w wypadkach gdy kontrakt cywilny zawierany jest krótko przed ślubem kościelnym.

4. Termin otrzymania dokumentacji małżeńskiej przez parafię ślubu

Do Polskiej Misji Katolickiej często docierają skargi narzeczonych i ich rodzin iż księża proboszczowie parafii ślubu straszą ich, iż ślub się nie odbędzie jeśli dokumenty nie dotrą do parafii na co najmniej trzy tygodnie przed ślubem. Były nawet przypadki gdy ostateczny termin otrzymania dokumentów w parafii podany był jako trzy miesiące. Polska Misja Katolicka stara się przygotować dokumentację małżeńską jak najsprawniej lecz czasem, terminy wyznaczane przez Księży Proboszczów są nieosiągalne.

Chciałbym zaproponować możliwe rozwiązanie tego problemu: Księża spisujący Protokoły Kanonicznego Badania Narzeczonych wydawaliby potwierdzenie, że dokumentacja małżeńska danej pary została przez Nich przyjęta; będzie przesłana do Polskiej Misji Katolickiej, która skontaktuje się z parafią ślubu, gdyby, po sprawdzeniu dokumentów okazało się, że ślub nie może się odbyć.

W przeciwnym przypadku parafia ślubu interweniuje w odpowiedniej Kurii, gdy dokumenty nie dotrą na tydzień przed ślubem.

Londyn, dnia 1 lutego 2015 r.

Ks. Stefan Wylężek
Rektor Polskiej Misji Katolickiej w Anglii i Walii

KOMUNIKAT DELEGATA BISKUPA PŁOCKIEGO
DS. STAŁEJ FORMACJI DUCHOWIEŃSTWA

Prowincjał Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych o. Tadeusz Florek przesłał pismo do Ks. Biskupa Piotra Libery z informacją o gotowości przeprowadzenia rekolekcji oraz dni skupienia opartych na doktrynie założycielki, św. Teresy od Jezusa, Doktora Kościoła, w parafiach bądź grupach formacyjnych. Załączył również wykaz tematów oraz nazwisk ojców, którzy są gotowi do podjęcia tego wysiłku. Po zapoznaniu się z odnośnym pismem Ks. Biskup Piotr Libera wyraża zgodę na przeprowadzenie takich rekolekcji czy dni skupienia na terenie diecezji płockiej. Dane kontaktowe z oo. karmelitami można uzyskać w kurii albo u Delegata Biskupa ds. stałej formacji duchowieństwa.

Płock, dnia 24 lutego 2015 r.

Ks. Sławomir Zalewski
Delegat Biskupa Płockiego
ds. stałej formacji duchowieństwa

INFORMACJA DYREKTORA SOBOROWEGO STUDIUM
TEOLOGICZNO-PASTORALNEGO DIECEZJI PŁOCKIEJ

Nowa edycja Kursu Proboszczowskiego

Realizując zarządzenie Biskupa Płockiego nr 3587/2009 z dnia 18.12.2009 Soborowe Studium Teologiczno-Pastoralne Diecezji Płockiej rozpoczyna nową edycję Kursu Proboszczowskiego.

Kurs trwa **dwa semestry** i kończy się **egzaminem**. W pierwszym semestrze zajęcia odbywać się będą w dniach: **15, 22 i 29 kwietnia; 6, 13, 20 i 27 maja** oraz **10 czerwca, w godzinach: 10.00-11.30, 11.45-13.15**. Daty spotkań drugiego semestru zostaną podane w późniejszym terminie. Miejscem zajęć będzie budynek Soborowego Studium Teologiczno-Pastoralnego Diecezji Płockiej przy ul. Abpa A. J. Nowowiejskiego 2.

Do wzięcia udziału w obecnej edycji kursu zobowiązani są księża umieszczeni na dołączonej poniżej liście.

Rok święceń 1997

Ks. Kędziński Jacek

Rok święceń 1999

1. Ks. Bednarczyk Grzegorz
2. Ks. Błaszczak Krzysztof
3. Ks. Borek Jarosław Wojciech
4. Ks. Brzeziński Adam
5. Ks. Czarzasty Marek
6. Ks. Gątarek Piotr
7. Ks. Grzeszczak Marek
8. Ks. Gutkowski Rafał
9. Ks. Jakubowski Jerzy
10. Ks. Milewski Adam
11. Ks. Stasiak Mariusz

Rok święceń 2000

1. Ks. Biedrzycki Paweł
2. Ks. Dobucki Krzysztof Mariusz
3. Ks. Kubiński Grzegorz SDB
4. Ks. Mazurowski Robert Andrzej
5. Ks. Ners Adam Przemysław
6. Ks. Olszewski Zbigniew
7. Ks. Pieńdyk Andrzej

8. Ks. Sielczak Dariusz

9. Ks. Ślesicki Grzegorz

Rok święceń 2001

1. Ks. Błaszczowski Ryszard
2. Ks. Gniadkowski Paweł
3. Ks. Kamiński Robert
4. Ks. Kowalczyk Jarosław
5. Ks. Ostrowski Grzegorz Adam
6. Ks. Pabich Rafał
7. Ks. Pakulski Sebastiaan
8. Ks. Pargulski Dariusz
9. Ks. Piątkowski Robert
10. Ks. Walczak Grzegorz
11. Ks. Żuławnik Dariusz

Rok święceń 2002

1. Ks. Czarciński Marek
2. Ks. Kowalczyk Artur
3. Ks. Krupniewski Sebastian
4. Ks. Kruszewski Wojciech Paweł
5. Ks. Markowicz Tomasz
6. Ks. Przybysz Mariusz
7. Ks. Smoliński Leszek

W przypadku jakichkolwiek pytań proszę kontaktować się z sekretariatem (tel. 24/264-32-62; 694-779-077) lub z dyrektorem Studium.

Płock, dnia 6 marca 2015 r.

Ks. Dariusz Piskorski
Dyrektor Soborowego Studium Teologiczno-Pastoralnego
Diecezji Płockiej

31

KOMUNIKAT DYREKTORA CENTRUM POWOŁANIOWEGO W PŁOCKU

Wspólnota Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku pragnie kontynuować akcję powołaniową, proponując przeprowadzenie w parafiach naszej diecezji tradycyjnych już niedziel modlitw w tej intencji. W drugim semestrze bieżącego roku akademickiego chcielibyśmy udać się do następujących dekanatów: **płońskiego i strzegowskiego**.

Proponujemy następujące daty ewentualnych odwiedzin: **19 IV; 26 IV; 10 V; 17 V; 24 V; 31 V**

Grupa powołaniowa składa się zazwyczaj z czterech osób: księdza profesora, diakona lub akolity oraz dwóch młodszych kleryków. Istnieje też możliwość zaproszenia kleryckiego zespołu muzycznego. Wówczas skład grupy poszerzony jest o dwie osoby.

W przypadku gotowości przyjęcia przez Czcigodnego Księdza Proboszcza seminaryjnej grupy powołaniowej bardzo proszę o **bezpośredni kontakt** (dane kontaktowe: rklat03@op.pl nr tel.: 24 268 35 19; centrex: 173) numer komórkowy 509 026 087.

Nie później niż na pięć dni przed planowanym przyjazdem grupy powołaniowej kleryk odpowiedzialny za organizację wyjazdu winien nawiązać kontakt telefoniczny z Czcigodnym Księdzem Proboszczem w celu ustalenia szczegółów wizyty. W programie niedzieli powołaniowej mile widziane są spotkania z młodzieżą parafialną, w szczególności z ministrantami.

W imieniu zarządu, profesorów i studentów Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku serdecznie dziękuję Czcigodnym Księżom Proboszczom, za życzliwe rozpatrzenie naszej propozycji i ewentualne zaproszenie grupy powołaniowej w jednym ze wskazanych powyżej terminów.

Łączę wyrazy szacunku i zapewnienie o stałej modlitwie wspólnoty seminaryjnej za wszystkich dobroczyńców naszej *Alma Mater*. Szczęść Boże!

Płock, dnia 1 marca 2015 r.

Ks. Ryszard Kolczyński
Dyrektor Centrum Powołaniowego w Płocku

32

KOMUNIKAT DYREKTORA SZKÓŁ KATOLICKICH W SIKORZU

W 1916 r. bł. abp Antoni Julian Nowowiejski założył szkołę, która dziś nosi nazwę Katolickiego Liceum Ogólnokształcące im. św. Stanisława Kostki i ma swoją siedzibę w Sikorzu. Zbliżamy się do uroczystego jubileuszu 100-lecia istnienia tejże szkoły. Przygotowania do uroczystości rozpoczęliśmy w roku szkolnym 2013/2014 poświęcając go wybitnemu dyrektorowi naszej szkoły czasów przed i powojennych – ks. prałatowi dr Wojciechowi Bolesławowi Strzeszewskiemu, którego 60. rocznicę śmierci obchodziliśmy w czerwcu 2014 r.

W bieżącym roku szkolnym naszą uwagę skupia jeden z najwybitniejszych absolwentów liceum – p. prof. dr hab. n. med. Włodzimierz Fijałkowski, który ukończył je przed 80. latami. W związku z tym, we współpracy z Wydziałem Katechetycznym Kurii Diecezjalnej w Płocku, przygotowaliśmy sympozjum naukowe pt. „Życie jest darem”, które odbędzie się **14 kwietnia 2015 r.** (wtorek), a zostanie poświęcone refleksji w oparciu o życie i działalność profesora Fijałkowskiego.

Patronat honorowy nad sympozjum objął Biskup Płocki Piotr Libera; patronat medialny – Katolickie Radio Diecezji Płockiej.

Symposium adresowane jest do uczniów Szkół Katolickich w Sikorzu, ich rodziców i opiekunów, nauczycieli, osób zaprzyjaźnionych ze szkołami katolickimi, do katechetów szkół gimnazjalnych i licealnych oraz ich uczniów, głównie z terenu diecezji płockiej.

PROGRAM SYMPOZJUM

- 8.00-8.50 – rejestracja uczestników
9.00 – Msza św. w kościele parafialnym pod przewodnictwem Biskupa Płockiego Piotra Libery
10.15 – *Kim był prof. Fijałkowski* – wspomnienie p. Pawła Fijałkowskiego o ojcu
10.40 – „Życie jest piękne nie można nim igrać. Ja cały jestem za życiem.” (W. Fijałkowski) – p. prof. dr hab. Dorota Kornas-Biela z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II
11.20 – przerwa
11.40 – *Jak żyć, aby bardziej być* – kształtowanie relacji z rodzicami i rówieśnikami – ks. dr Mirosław Nowosielski z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie
12.20 – *Jak wygrać młodość?* – p. Mariusz Błazewicz, wychowawca młodzieży
12.50 – przerwa
13.00 – Dyskusja panelowa z udziałem zaproszonych gości pod kierunkiem ks. dr. Marka Jarosza – rektora WSD w Płocku
13.45 – koncert w wykonaniu uczniów szkół katolickich w Sikorzu – *Życie to dar*
14.30 – zakończenie sympozjum i poczęstunek dla wszystkich uczestników sympozjum.

W imieniu społeczności Szkół Katolickich w Sikorzu, zapraszam wszystkich do wzięcia udziału w sympozjum. Każdy katecheta, który wyrazi chęć uczestnictwa, może zarejestrować na sympozjum również przynajmniej dwóch swoich uczniów (po uzyskaniu zgody ich rodziców lub prawnych opiekunów).

Zgłoszenia należy kierować do dnia 31 marca 2015 r. do sekretariatu szkoły osobiście, pod numerem telefonu: 24/261 28 30 lub e-mailem: klo.kostka@gmail.com. Katecheci oraz ich uczniowie powinni w zgłoszeniu podać swoje imię i nazwisko, parafię oraz reprezentowaną szkołę. Serdecznie zapraszamy w mury Szkół Katolickich w Sikorzu!

Sikórz, dnia 4 marca 2015 r.

Ks. Mariusz Oryl
Dyrektor Szkół Katolickich

33

PERSONALIA

Ks. mgr Radosław Dąbrowski, z dniem 1 lutego 2015 r., mianowany wikariuszem parafii św. Stanisława Kostki w Rypinie.

Płock, dnia 1 lutego 2015 r.

Ks. Dariusz Rogowski
Notariusz

Kuria Diecezjalna Płocka
Płock, dnia 10 marca 2015 r.
Nr 420/2015

Ks. Mirosław Milewski

Za zgodność